

snart behjæses, saaledes at man kan søge indenom ved Nattetid. Det kan gøres let ved to Vinkelslyr paa Land. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (S. Bojesen) har troet, at det var nødvendigt at afmærke begge Gnder af dette Stenvev, som jeg har omtalt, for at lede ind til dette Farvand. Det er ikke nødvendigt. Naar man ved Hjælp af 2 Vinkelslyr kan se de fleste over Bragen med rødt Lys og hvide Lys ud, hvor Farvandet er påsabelt, har man derved afmærket selve Revet tilstrækkelig betryggende. Jeg anerkender selvfølgelig fuldt ud alle de Foranstaltninger, der ere truffene af Regeringen, for at sikre et Indløb ved Tyborøn, og jeg mener heller ikke, man skal ophøre med saadanne Foranstaltninger, som jeg har kun gjort opmærksom paa, at Tyborøn Kanalen ikke kan benyttes og ikke benyttes af aabne Vaade, fordi Faren ved at sætte paa der er alt for overhængende for dem. Tyborøn Kanalen benyttes jo meget af alle Vindfjordskuttere som Anløbssted — man maa ikke sige som Tilflugtssted, men som Anløbssted — fordi de spare en betydelig Vej, naar de benytte de Fiskepladser, der ligge uden for Kanalen, og som de benytte i Foraarstidene og nogle enkelte Sommermaaneder. Udsørs opholde de sig i Kanalen, og om Vinterdagene lægge de op, fordi der ikke findes noget Sted paa Sjællands Vestkyst mellem Horns Rev og Stagen, hvorfra der kan drives Vinterfiskeri.

De to ærede sagkyndige Medlemmer, der havde Ordet i Gaar, have været stærkt inde paa Tanken om at lede Udbillingen hen paa Storfiskeri. Det lyder meget smukt med dette Storfiskeri. Vi skulle bringe vore Fiskere ind paa den samme Driftsmaade, som Englænderne anvende. Jeg vil dog atter hævde, at denne Driftsmaade passer aldeles ikke for vore Fiskeres Naturel. Man ved, at enhver Fisker holder paa sin Selvstændighed og Frihed — det gør jo for øvrigt ethvert Menneske. Kan han udvikle sin Næring saaledes, at han beholder sin Frihed og Selvstændighed og bliver ved sit Hjem, saa bliver han ved den Bedrift. Han ved ogsaa meget vel, at Fjæsen staa saa nær ved vor Kyst, at den Driftsmaade, Englænderne bruge, slet ikke er nødvendig og slet ikke heller ønskelig for os. Vi kunne naa det samme med langt mindre Driftskapital, langt billigere Redskaber og mindre Fartøjer, fordi Fjæsen staa os saa meget nærmere. Den er os særlig nær paa den Tid, da Fiskeriet bringer det bedste Udbytte, nemlig om Vinteren, men da indtræffer netop den største Vanstuelighed for Fiskeriet.

Det er nemlig til Vinterfiskeriet, der drives i aabne Vaade, at der særlig behøves et Tilflugtssted. Kutterne fra Frederikshavn og Stagen komme ikke uden for Stagen i Vinterdagene, fordi de savne dette Tilflugtssted. Den aabne Kyst er alfor farlig at ligge paa. Hele Stagerat, som er vort bedste Skatkammer, vort bedste Spisekammer, bliver ikke benyttet, som det burde benyttes. Stagenskutterne lægge fuldstændig op og finde det mere lønnende at drive Fiskeri med aabne Vaade omkring Stagens Rev, fordi Fjæsen da staa nærmere Land. De Fiskearter, vi særlig bør lægge an paa, er Torst, Kullar, Silb og Makrel, og de have deres Hovedtilholdssted inde paa Kanten af „det ydste Rev“, som det kaldes, mellem Hantholmene og Stagen. Til at fiske dem behøve vi ikke Englændernes store og kostbare Materiel. Det er for øvrigt en Driftsmaade, som er vore Fiskere vel bekendt i Forvejen, saa de behøve ikke at gaa over og lære den hos Englænderne. Det er ikke saadan at reformere vort Fiskeri blot ved et Magtsprog og sige: Gaa hen og fisk paa samme Maade som Englænderne. Der er en Overgang gennem Kystfiskeriet, som vi maatte ville komme ind paa at gøre, men som det ikke vil lykkes os paa een Dag at komme ind paa ligesom ved et Trykkeslag. Jeg har sammenlignet Fiskeriet paa vore Kyster med Fiskeriet under Skotland. Jeg kan ikke indvænne, som det ærede Medlem har anført, at det er Kapitalfiskeri, der drives paa den skotske Kyst. Det er det netop slet ikke. Det er det samme Fiskeri som det, vi fra vor Kyst drive med Garn og Line. Det er netop gennem offentlige Aaan til Fiskerne blevet gjort dem muligt at udvikle denne Næring, saaledes at de kunne blive selvstændige Mennesker og ikke skulle gaa om Bord i Kutterne som hlyrede Folt, hvad de maa gøre i de engelske Fartøjer. Jeg anførte, at der paa en Kystlængde af 15 Mil udbragtes med Fiskeri 8½ Million Kr. Det samme kunne og bør vi kunne staa paa vor Kyst paa en lignende Kystlængde. Jeg nævnte, at en eneste By, Aberdeen, der ligger paa denne Kyststrækning, i 5 Aar har forøget sit Udbytte med 2½ Million Kr. Gaar man ud fra, at noget lignende fandt Sted her, saa vilde vi her i Løbet af 20 Aar have skabt et Fiskeri til en Værdi af 10 Millioner Kr. Man vilde vist ikke betænke sig paa at udgive disse 10 Millioner, hvis der var Tale om derfor at købe en Strækning paa 10 Kvadratomil for der at beskæftige 10,000 Mennesker, og her er Tale om at vinde et Stykke af Havet til Dykning, som netop repræsenterer den Kapital, jeg her